
Vergaderjaar 2005–2006

---

28 791

Zicht op taakuitvoering politie

Nr. 6

BRIEF VAN DE ALGEMENE REKENKAMER

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 30 maart 2006

Hierbij bieden wij u aan het op 21 maart 2006 door ons vastgestelde rapport «Zicht op taakuitvoering politie; Terugblik 2006».

Algemene Rekenkamer

drs. Saskia J. Stuiveling,
president

Jhr. mr. W.M. de Brauw,
secretaris

Vergaderjaar 2005–2006

28 791

Zicht op taakuitvoering politie

Nr. 7

RAPPORT: TERUGBLIK 2006

Inhoud

	Samenvatting	5
1	Inleiding	6
1.1	Wat is een terugblik?	6
1.2	Aanbevelingen nader beschouwd	6
1.3	Beleidsontwikkelingen	6
1.3.1	Inleiding	6
1.3.2	Politieorganisatie	7
1.3.3	Wetsvoorstel versterking bevoegdheden op rijksniveau	7
1.4	Leeswijzer	7
2	Opzet landelijke beleids- en beheerscyclus	9
2.1	Inleiding	9
2.2	Stand van zaken	9
3	Informatievoorziening taakuitvoering	11
3.1	Inleiding	11
3.2	Stand van zaken	11
4	Conclusies	12
5	Reactie ministers en nawoord	13
5.1	Inleiding	13
5.2	Reactie van de ministers van BZK en van Justitie	13
5.3	Nawoord Algemene Rekenkamer	14
	Literatuurlijst	15
Bijlage 1	Overzicht aanbevelingen en reactie	16

SAMENVATTING

De Algemene Rekenkamer presenteert in dit rapport haar belangrijkste bevindingen en conclusies op grond van een terugblik op haar in 2003 gepubliceerde onderzoek *Zicht op Taakuitvoering politie* (Algemene Rekenkamer, 2003a).

Op grond van deze terugblik concluderen wij dat de belangrijkste aanbevelingen van ons onderzoek een positief gevolg hebben gekregen. De landelijke beleids- en beheerscyclus van de Nederlandse politie is in opzet verbeterd. Ook de informatievoorziening over de taakuitvoering van de politie vertoont verbetering.

Niettemin concluderen wij ook dat op een aantal punten verdere verbeteringen nodig zijn. Deze punten betreffen het hanteren van een systeem van benchmarking en de integratie van het financieel en beleidsmatig toezicht bij de beoordeling van het functioneren van de korpsen. Daarnaast verdienen de betrouwbaarheid en de vergelijkbaarheid van de informatie van de korpsen blijvend de aandacht.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de minister van Justitie hebben op het rapport gereageerd. De minister van BZK merkt op dat hij momenteel in overleg met de politie beziet hoe zij kunnen komen tot nieuwe benchmarks, die een positieve bijdrage kunnen leveren aan de verhoging van de veiligheid in Nederland. De minister van BZK geeft verder aan dat de betrouwbaarheid en vergelijkbaarheid van informatie uit de korpsen permanent aandacht vragen. De Monitor Kwaliteit Gegevens zal verder bijdragen aan de verhoging van de kwaliteit van de gegevens.

De minister van Justitie onderschrijft grotendeels de conclusies van de Algemene Rekenkamer. Wel merkt hij ten aanzien van de informatie-uitwisseling tussen de politie en het Openbaar Ministerie op dat het OM heel goed een verbinding kan leggen met informatie van de politie. Ook mist hij in dit rapport specifieke aandacht voor het veiligheidsprogramma, het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003–2006 en de regionale convenanten met de politie en de daarin opgenomen resultaatafspraken. De Algemene Rekenkamer neemt goede nota van de opmerkingen en nuanceringen van de beide bewindspersonen.

1 INLEIDING

1.1 Wat is een terugblik?

De onderzoeksrapporten van de Algemene Rekenkamer bevatten standaard een aantal aanbevelingen gericht op de oplossing van problemen die zij heeft gesignaleerd. Ministers zeggen soms naar aanleiding van deze aanbevelingen concrete acties toe, soms ook niet. Wat gebeurt er met de aanbevelingen van de Algemene Rekenkamer en de toezeggingen van bewindspersonen na de publicatie van ons rapport? Hebben onze aanbevelingen geholpen? Deze vragen willen we graag beantwoorden. Niet alleen omdat de problemen die we signaleren om een oplossing vragen, maar ook om te kunnen beoordelen of onze aanbevelingen aan hun doel beantwoorden: zijn ze concreet genoeg, kunnen de ministeries er iets mee? In 2004 heeft de Algemene Rekenkamer een systeem opgezet om de effecten van haar aanbevelingen te bepalen. De Algemene Rekenkamer monitort over een langere periode – zonedig vijf jaar of langer – of ministeries haar aanbevelingen opvolgen en hun toezeggingen nakomen. We voeren daarvoor niet alleen gesprekken met ambtenaren, maar steunen ook zoveel mogelijk op de (voortgangs)-informatie van de ministeries zelf. De Algemene Rekenkamer bekijkt voor ieder onderzoek afzonderlijk hoe vaak zij terugkomt en welke aanbevelingen en toezeggingen zij volgt. Dat is ook logisch: sommige aanbevelingen gaan over zaken die jaren nodig hebben om hun beslag te krijgen, andere aanbevelingen kunnen op veel kortere termijn gerealiseerd worden.

De resultaten van deze monitoractiviteiten worden weergegeven in dit rapport.

1.2 Aanbevelingen nader beschouwd

In ons rapport *Zicht op taakuitvoering politie* (Algemene Rekenkamer, 2003a) staat de landelijke beleids- en beheerscyclus van de politie centraal. Op grond van dit onderzoek hebben wij aanbevelingen geformuleerd aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) en van Justitie en aan de politiekorpsen. Onze terugblik op dat onderzoek heeft met name betrekking op onze aanbevelingen aan de minister van BZK omdat deze het zwaartepunt van het onderzoek vormden. Deze aanbevelingen betroffen:

- de opzet van de landelijke beleids- en beheerscyclus;
- de informatievoorziening over de taakuitvoering van de politie.

Wij hebben onze bevindingen ontleend aan de voortgangsrapportages en beleidsdocumentatie van het Ministerie van BZK. Daarnaast hebben wij gesprekken gevoerd met vertegenwoordigers van het ministerie. Tenslotte hebben wij gebruik gemaakt van hun schriftelijk commentaar op onze voorlopige bevindingen.

De bevindingen met betrekking tot de realisatie van onze aanbevelingen komen hierna aan de orde. Voorafgaand hieraan gaan wij in op de actuele beleidsontwikkelingen op het terrein van de politie.

1.3 Beleidsontwikkelingen

1.3.1 Inleiding

De Algemene Rekenkamer heeft kennisgenomen van de volgende

beleidsontwikkelingen inzake de organisatie en het beleid van de Nederlandse politie.

1.3.2 Politieorganisatie

In 2004 werd de Stuurgroep Evaluatie Politieorganisatie ingesteld met als taak:

- het in beeld brengen van de eisen die nu en in de toekomst worden gesteld aan de organisatie en de sturing van het beheer en de taakuitvoering van de politie;
- het inventariseren van sterke en zwakke punten op dit terrein in het huidige bestel.

In 2005 bracht de stuurgroep het rapport *Lokaal verankerd, nationaal versterkt* (Stuurgroep Evaluatie Politieorganisatie, 2005) uit. Mede op basis van dit rapport heeft het kabinet een voorstel gedaan voor omvorming van de politieorganisatie.

Op 14 oktober 2005 heeft het kabinet zijn standpunt omtrent de organisatie van de politie aan de Tweede Kamer gezonden. Dit standpunt houdt in het voornemen tot omvorming van de politie tot één Nederlandse politieorganisatie. Deze organisatie zal bestaan uit 25 regionale eenheden, een landelijke operationele eenheid en een landelijke «shared services» eenheid met daarboven een directieraad. De directieraad voert de algemene leiding, de bedrijfsvoering en de overige te benoemen taken uit binnen de kaders, die de ministers van BZK en van Justitie door middel van algemene en bijzondere voorschriften stellen.

Het omvormen van de politie heeft volgens het kabinet voordelen op het vlak van efficiëntie, effectiviteit, kwaliteit, flexibiliteit en innovatie. De voorgestelde wijzigingen betreffen vooral het beheer en bestuur van de politie; het dagelijkse politiewerk zal hierdoor niet of nauwelijks worden beïnvloed, aldus het kabinet.

Inmiddels heeft de minister van BZK ingestemd met het voorstel van de korpsbeheerders om een landelijk bestuur te vormen dat het beheer van de 25 regiokorpsen overneemt. De steun van de minister aan dit voorstel is tijdelijk omdat het kabinet de hiervoor omschreven wijziging van het politiebestel voorbereidt.

1.3.3 Wetsvoorstel versterking bevoegdheden op rijksniveau

In het wetsvoorstel «Versterking bevoegdheden op rijksniveau» (Ministeries van Justitie en van BZK, 2004a) wordt de positie van de politie-ministers ten opzichte van de korpsen versterkt. Het wetsvoorstel biedt de ministers meer en betere mogelijkheden om de politie zowel op het terrein van het beheer als de taakuitvoering aan te sturen en waar nodig knopen te hakken (ook wel doorzettingsmacht genoemd). Voorts kunnen de korpsbeheerders worden aangesproken op de realisatie van de doelstellingen. Het wetsvoorstel is op 14 februari 2006 door de Tweede Kamer aangenomen.

1.4 Leeswijzer

In hoofdstuk 3 gaan wij in op onze aanbevelingen inzake de landelijke beleids- en beheerscyclus en de stand van zaken hieromtrent eind 2005. In hoofdstuk 4 komen deze punten aan de orde met betrekking tot de informatievoorziening van de korpsen waarna wij in hoofdstuk 5 afronden

met onze conclusies. In hoofdstuk 6 is de reactie van de ministers van Justitie en BZK op deze terugblik opgenomen. Tevens is daar het nawoord van de Algemene Rekenkamer terug te vinden.

2 OPZET LANDELIJKE BELEIDS- EN BEHEERSCYCLUS

2.1 Inleiding

De aanbevelingen van de Algemene Rekenkamer met betrekking tot de opzet van de landelijke beleids- en beheerscyclus betroffen op hoofdlijnen:

- het aanscherpen van de toetsbaarheid van de landelijke doelstellingen van het veiligheidsbeleid;
- het maken van meerjarige afspraken met de korpsen over hun bijdrage aan de landelijke doelstellingen;
- het formuleren van door de korpsen onderschreven prestatie-indicatoren en het uniformeren van definities;
- het jaarlijks beoordelen van de gerealiseerde prestaties en effecten, onder andere door benchmarking;
- het jaarlijks met de korpsen bespreken van de voortgang;
- het integreren van het financieel en beleidsmatig toezicht;
- het bevorderen dat korpsen onderling ervaringen uitwisselen en van elkaar kunnen leren.

2.2 Stand van zaken

De landelijke beleids- en beheerscyclus van de Nederlandse politie werd mede naar aanleiding van het onderzoek van de Algemene Rekenkamer opnieuw ingericht.

In het kabinetsprogramma 2002–2006 *Naar een veiliger samenleving* (ministeries van Justitie en van BZK, 2002) zijn meer toetsbare doelstellingen opgenomen. Zo stelden wij op grond van ons onderzoek *Aanpak lokaal veiligheidsbeleid* (Algemene Rekenkamer, 2005) onder meer vast dat de hoofddoelstelling van dit programma voldoet aan de eisen van specifiek, meetbaar, afgestemd, realistisch en tijdgebonden (SMART) zijn. De hoofddoelstelling van het Veiligheidsprogramma is namelijk om in 2006 een reductie ten opzichte van 2002 van 20 tot 25% van criminaliteit in de (semi-)publieke ruimte in het vizier te hebben. Dit percentage moet in 2006 in circa 50 geselecteerde wijken bereikt worden en in 2008–2010 in geheel Nederland. Voorts moet er (landelijk in 2008–2010 en in 2006 in de 50 meetwijken) sprake zijn van een substantiële daling van overlast en verloedering en van de subjectieve onveiligheid.

De uit dit programma voortvloeiende meerjarenafspraken met de korpsen zijn vervolgens vastgelegd in het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003–2006. Op grond hiervan zijn vervolgens de resultaatafspraken met de afzonderlijk korpsen in convenanten vastgelegd.

De resultaten van de korpsen worden jaarlijks beoordeeld en besproken maar daarbij speelt benchmarking nog een beperkte rol. Wel is in het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003–2006 afgesproken dat benchmarking een rol zal gaan spelen in het kader van de prestatiebekostiging. Daarnaast overlegt het ministerie van BZK met de korpsen over de vraag hoe dit instrument breder kan worden ingezet opdat korpsen van elkaar kunnen leren.

De aanbevolen integratie van het financieel en beleidsmatig toezicht door de directie Politie is nog niet gerealiseerd. De directie werkt momenteel aan afspraken om de begrotingen en jaarrekeningen zowel beleidsmatig als financieel gestandaardiseerd te toetsen.

In 2005 is de Stimuleringsregeling taakuitvoering politiekorpsen in het leven geroepen. Deze regeling heeft tot doel activiteiten van korpsen te stimuleren waarvan de resultaten, na succesvol te zijn gebleken, toepasbaar zijn binnen de gehele Nederlandse politie. De gehonoreerde initiatieven worden op het Politie Kennis Net geplaatst waarmee de kennisoverdracht en uitwisseling van «good practices» wordt gestimuleerd. Het budget voor deze regeling bedraagt in 2005 € 3,4 miljoen.

3 INFORMATIEVOORZIENING TAAKUITVOERING

3.1 Inleiding

Onze aanbevelingen met betrekking tot de informatievoorziening over de taakuitvoering van de politie betroffen in hoofdlijnen de volgende punten:

- inventarisatie van de informatiebehoefte voor het bewaken van de bedrijfsprocessen en voor de interne en externe verantwoording;
- het waarborgen van de betrouwbare vastlegging van de gegevens in de informatiesystemen en het bevorderen van de interne controle binnen de korpsen;
- het afstemmen van de keteninformatie, tussen politie en Openbaar Ministerie (OM), maar ook tussen de andere partners in de veiligheidsketen.

3.2 Stand van zaken

De informatievoorziening van de politiekorpsen is sedert 2003 ook aan de orde geweest in twee andere onderzoeken: *ICT bij de politie* (Algemene Rekenkamer, 2003b) en *Convenanten uitgaansgeweld* (Algemene Rekenkamer, 2004). Op grond van deze onderzoeken was de conclusie dat de kwaliteit en de betrouwbaarheid van de informatievoorziening alsmede de onderlinge vergelijkbaarheid blijvend de aandacht verdienen.

In 2005 is het Informatiestatuut Politie opgesteld waarmee invulling wordt gegeven aan artikel 6 van het Landelijk Kader Nederlandse Politie. Dit statuut betreft afspraken over de structurele informatieverplichtingen binnen de landelijke beleids- en beheerscyclus die voortvloeien uit de wet- en regelgeving en uit de specifieke resultaatafspraken. Daarnaast bevat het statuut afspraken over de verbetering van de kwaliteit en de betrouwbaarheid van de informatiehuishouding.

De aanbeveling om de keteninformatie af te stemmen kwam voort uit het feit dat politie en OM ieder hun eigen informatiesystemen hanteren en uiteenlopende definities hanteren waardoor informatie uitwisseling niet goed mogelijk is. Zo registreert de politie gegevens over feiten terwijl het OM de informatie per dader vastlegt.

In de *Vierde voortgangsrapportage naar een veiliger samenleving* (Ministeries van Justitie en van BZK, 2004b, p. 24) wordt melding gemaakt van het programma ketencoördinatie. Dit programma heeft onder meer tot doel om op alle niveaus de wederzijdse afhankelijkheden in de strafrechtketen beter zichtbaar en hanteerbaar te maken met behulp van maatregelen op het vlak van informatie en procesverbetering. Op grond van de *Jaarrapportage Veiligheid 2005* (Ministerie van BZK, 2005, p. 13) kan echter worden vastgesteld dat politie en OM niet alle misdrijven en overlastgevallen op gelijke wijze registreren.

4 CONCLUSIES

Samenvattend concluderen we op grond van deze terugblik op het onderzoek *Zicht op taakuitvoering politie* (Algemene Rekenkamer, 2003a) dat de belangrijkste aanbevelingen van dit onderzoek een positief gevolg hebben gekregen. Meer in het bijzonder zijn de conclusies als volgt.

In de eerste plaats concludeert de Algemene Rekenkamer dat de landelijke beleids- en beheerscyclus in opzet is verbeterd. In het Veiligheidsprogramma zijn meer toetsbare doelstellingen opgenomen. Ook de bijdragen van de korpsen aan de realisatie van het Veiligheidsprogramma zijn inmiddels in resultaatafspraken vastgelegd.

De belangrijkste verbeterpunten betreffen het gaan hanteren van een systeem van benchmarking en de integratie van het financieel en beleidsmatig toezicht bij de beoordeling van het functioneren van de korpsen.

In de tweede plaats is de conclusie dat de informatievoorziening over de taakuitvoering van de politie sedert 2003 geleidelijk aan verbetert. Maar de betrouwbaarheid en de vergelijkbaarheid van de informatie van de korpsen verdienen blijvend de aandacht. Daarnaast kan ook de informatie-uitwisseling tussen de politie en het Openbaar Ministerie worden verbeterd omdat ze nog niet alle misdrijven en overlastgevallen op gelijke wijze registreren.

5 REACTIE MINISTERS EN NAWOORD

5.1 Inleiding

Op 17 maart reageerde de minister van BZK en op 9 maart reageerde de minister van Justitie op de tekst van dit rapport. In paragraaf 5.2 is een samenvatting van de reacties van de ministers opgenomen.¹ Het nawoord van de Algemene Rekenkamer staat in paragraaf 5.3.

5.2 Reactie van de ministers van BZK en van Justitie

Minister van BZK

De minister van BZK is blij met dit rapport omdat het de positieve ontwikkelingen die de laatste jaren zijn bewerkstelligd op een goede en heldere manier in beeld brengt. De minister deelt het standpunt van de Algemene Rekenkamer dat op een aantal aspecten verdere verbeteringen nodig zijn.

De minister van BZK merkt op dat hij momenteel in overleg met de politie beziet hoe zij kunnen komen tot nieuwe benchmarks, die een positieve bijdrage kunnen leveren aan de verhoging van de veiligheid in Nederland. Hij merkt daarbij wel op dat de condities en voorwaarden waaronder een benchmark wordt gestart nauw luisteren.

Ook stelt de minister van BZK dat de integratie van financieel en beleidsmatig toezicht tijd nodig heeft om tot volledige uitwerking te komen. Daartoe dienen eerst voorwaarden te worden geformuleerd die belangrijk zijn in de uitwerking van de nieuwe Politiewet. In het politieveld worden de beleidsplannen steeds meer gekoppeld aan de begroting. Dit zelfde geldt voor het jaarverslag en de jaarrekening. Binnen de korpsen moeten de verschillende disciplines die deze stukken produceren daarom samenwerken. Integratie van het toezicht kan namelijk pas effectief zijn als de onderliggende structuur geharmoniseerd is. Op het Ministerie van BZK vraagt dit om de integrale en gezamenlijke beoordeling van rapportages. Er wordt dan ook meer en meer aandacht besteed aan een beoordeling in een multidisciplinair samenwerkingsverband.

De minister van BZK geeft verder aan dat de betrouwbaarheid en vergelijkbaarheid van informatie uit de korpsen permanent aandacht vragen. De Monitor Kwaliteit Gegevens zal verder bijdragen aan de verhoging van de kwaliteit van de gegevens. In het lokaal en regionaal overleg tussen de politie en het OM, speelt de uitwisseling van relevante informatie een belangrijke rol. Afstemming over de aard en de inhoud van deze informatie is daarbij een noodzakelijke voorwaarde, waarin meer en meer wordt voorzien.

Minister van Justitie

De minister van Justitie betreurt het ten zeerste dat hij nauwelijks bij het onderzoek betrokken is geweest, terwijl de beleids- en beheerscyclus van de politie als één van de belangrijkste onderdelen van het onderzoek is benoemd. Hij geeft aan dat het landelijke beleid vooral op het terrein van het Ministerie van Justitie ligt (strafrechtelijke rechtshandhaving). De aanbeveling om de opzet van de beleids- en beheerscyclus te herzien zou dus zowel aan de minister van Justitie als aan de minister van BZK gericht moeten zijn.

---

¹ De volledige tekst van de reacties is te vinden op www.rekenkamer.nl.

De minister van Justitie onderschrijft echter grotendeels de conclusies van de Algemene Rekenkamer. Wel merkt hij ten aanzien van de informatie-uitwisseling tussen de politie en het Openbaar Ministerie op dat het OM heel goed een verbinding kan leggen met informatie van de politie. Ook mist hij in dit rapport specifieke aandacht voor het veiligheidsprogramma, het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003–2006 en de regionale convenanten met de politie en de daarin opgenomen resultaat-afspraken.

De minister van Justitie meent dat de formulering in het rapport rond de instelling van het landelijk bestuur weinig accuraat is. Het betreft de instelling van het landelijk bestuur. Deze zal geen beheerstaken van de korpsen overnemen. De korpsen zullen voor een beperkt deel van het beheer samenwerken, in aanvang vooral op het terrein van ICT. De minister van Justitie merkt verder op dat, gelet op het voornemen om tot een landelijk politiebestedel te komen, dit een tijdelijke organisatorische voorziening zal zijn.

5.3 Nawoord Algemene Rekenkamer

De Algemene Rekenkamer heeft – zoals in de inleiding uitgelegd – deze terugblik vooral gewijd aan de aanbevelingen in 2003 aan de minister van BZK. Om die reden is de minister van Justitie en zijn ministerie minder prominent in de procedure betrokken geweest.

De Algemene Rekenkamer is tevreden met de instemming die de ministers (desalniettemin) tonen met haar conclusies. Zij neemt goede nota van de opmerkingen en nuanceringen van de beide bewindspersonen.

LITERATUURLIJST

Algemene Rekenkamer (2003a). *Zicht op taakuitvoering politie*. Tweede Kamer, vergaderjaar 2002–003, 28 791, nrs. 1–2. Den Haag: SDU

Algemene Rekenkamer (2003b). *ICT bij de politie*. Tweede Kamer, vergaderjaar 2003–2004, 29 350 nrs. 1–2. Den Haag: SDU

Algemene Rekenkamer (2004). *Convenanten uitgaansgeweld*. Tweede Kamer, vergaderjaar 2003–2004, 29 661, nrs. 1–2. Den Haag: SDU

Algemene Rekenkamer (2005). *Aanpak lokaal veiligheidsbeleid*. Tweede Kamer, vergaderjaar 2004–2005, 30 085, nrs. 1–2. Den Haag: SDU

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (2005). *Jaarrapportage Veiligheid 2005*. Tweede Kamer, vergaderjaar 2005–2006, bijlage bij 28 684, nr. 62. Den Haag: SDU.

Ministerie van Justitie, Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (2002). *Naar een veiliger samenleving*. Tweede Kamer, vergaderjaar 2002–2003, 28 684, nr. 1. Den Haag: SDU.

Ministerie van Justitie, Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (2004a). *Wijziging Politiewet 1993 in verband met onder meer versterken bevoegdheden op rijksniveau ten aanzien van politie*; Voorstel van wet. Kamerstuk 2003–2004, 29 704, nr. 2. Tweede Kamer. Den Haag: SDU

Ministerie van Justitie, Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (2004b). *Vierde Voortgangsrapportage naar een veiliger samenleving*. Tweede kamer, vergaderjaar 2004–2005, 28 684, nr. 36. Den Haag: SDU.

Stuurgroep Evaluatie Politieorganisatie (2005). *Lokaal verankerd, nationaal versterkt*. Utrecht.

Overzicht aanbevelingen en reactie

Aanbevelingen in 2003	Reactie ministers/korpsbeheerders in 2003
* (Ministers) Aanscherpen toetsbaarheid landelijke doelstellingen.	* In het met de politie af te sluiten Landelijk Convenant zullen concrete resultaatafspraken worden opgenomen.
* (Ministers) Maken van meerjarige afspraken met afzonderlijke korpsen over hun bijdrage aan de landelijke doelstellingen.	* Met de afzonderlijke korpsen zullen op basis van het Landelijk Convenant bilaterale convenanten worden gesloten, met de bijdrage per korps aan de landelijke doelstellingen.
<p>(Ministers)</p> <ul style="list-style-type: none"> * Formuleren van door de korpsen onderschreven prestatie-indicatoren en uniformeren van definities. * Jaarlijks beoordelen van gerealiseerde prestaties en effecten (onder andere door benchmarking) * Jaarlijks bespreken van voortgang met de korpsen en zo nodig sturend optreden. * Handhaven van de afspraken 	De ministers reageren niet op de afzonderlijke aanbevelingen; zij verwijzen in algemene zin naar de beleidsvoornemens in het nieuwe veiligheidsprogramma.
* (Ministers) Integreeren van financieel en beleidsmatig toezicht bij het Ministerie van BZK	De ministers geven geen reactie op de aanbeveling. De minister van BZK meldt dat hij de netto-inzetbaarheid wil verhogen door het opnemen in de regio-convenanten van een verlaging van het ziekteverzuimpercentage en door het minimaliseren van administratieve lasten.
* (Ministers) Bevorderen van deskundigheid bij de korpsen in het maken van criminaliteitsanalyses en vertalen daarvan naar operationele plannen.	* De ministers geven geen reactie op deze aanbeveling.
* (Korpsen) Landelijke en regionale prioriteiten onderbouwen op basis van een regionale criminaliteitsanalyse en hieruit afgeleide doelstellingen vastleggen in een meerjarenperspectief.	* De korpsbeheerders melden dat de landelijke thema's hun werking moeten krijgen via regionale beleidsplannen, tegen de achtergrond van een regionale criminaliteitsbeeldanalyse.
* (Ministers) Bevorderen van aandacht bij de Regionale Colleges voor het beleid, zowel wat betreft planning als de verantwoording hierover.	De ministers verwijzen naar het nieuwe veiligheidsprogramma en het wetsvoorstel Bestel in Balans.
* (Ministers) Uitwerken en stimuleren van de regierol van de gemeenten in het veiligheidsbeleid en bevorderen dat ook andere actoren in het veiligheidsbeleid hun bijdragen toetsbaar vastleggen.	
* (Ministers) Aanreiken van good-practices en anderszins bevorderen dat korpsen van elkaar leren.	* De ministers reageren niet specifiek op deze aanbeveling, maar verwijzen in algemene zin naar het nieuwe veiligheidsprogramma.

Aanbevelingen in 2003	Reactie ministers/korpsbeheerders in 2003
<ul style="list-style-type: none"> * (Korpsen) Landelijke en regionale prioriteiten onderbouwen op basis van regionale criminaliteitsanalyse en hieruit afgeleide doelstellingen vastleggen in meerjarenperspectief. * (Korpsen) Doelstellingen in de plannen op regionaal-, districts- en teamniveau meetbaar formuleren in termen van landelijk geüniformeerde prestatie-indicatoren. * (Korpsen) Beleidsplannen, jaar-verslagen en managementrapportages binnen het korps uniformeren en beter op elkaar aansluiten. * (Korpsen) Verschillen tussen planning en realisatie analyseren en verklaren. * (Korpsen) In beleidsplannen de capaciteitsinzet plannen en meer inzicht verwerven in realisatie van geplande inzet en kosten van prestaties. * Bij de verdeling van de capaciteit binnen de regio meer rekening houden met werkaanbod respectievelijk verdeling van de criminaliteit. 	<ul style="list-style-type: none"> * De korpsbeheerders reageren niet op de afzonderlijke aanbeveling, maar verwijzen naar hun reactie op het evaluatierapport van de ministers. Bij de laatste aanbeveling wijzen zij op initiatieven om een uniform capaciteitsmanagementsysteem in te voeren.
<ul style="list-style-type: none"> * (Ministers) Inventariseren van de informatie, nodig voor het bewaken van de bedrijfsprocessen en voor de interne en externe verantwoording. 	<p>Beide ministers verwijzen naar het nieuwe veiligheidsprogramma en naar het verbeterprogramma dat hiervoor is opgesteld (Bestek ICT-Politie).</p>
<ul style="list-style-type: none"> * (Ministers) Afstemmen van keteninformatie, zoals de aansluiting tussen gegevens van de politie en van het OM, maar ook van de andere partners in de veiligheidsketen. 	<p>Korpsen: Aanbevelingen worden in het algemeen onderschreven. Aan verdere structurering van de gegevensverzameling wordt gewerkt.</p>
<ul style="list-style-type: none"> * (Korpsen) GIDS-deskundigheid bevorderen. 	<p>Beide ministers verwijzen naar het nieuwe veiligheidsprogramma en naar Bestek ICT-Politie.</p>
<ul style="list-style-type: none"> * (Ministers) Waarborgen van betrouwbare vastlegging daarvan in informatiesystemen en bevorderen van interne controle binnen de korpsen * (Korpsen) Invoeren interne controles op invoer in basisregistratiesystemen. * (Korpsen) Accountant belasten met beoordeling van betrouwbaarheid van gegevens over taakuitvoering 	<ul style="list-style-type: none"> * Korpsen: Aanbevelingen worden in het algemeen onderschreven. In het kader van prestatiebeloning zijn initiatieven genomen om controle van gegevensinvoer te borgen en functionaliteit en gebruik van GIDS te bevorderen. Er is aandacht voor eenduidige en uniforme invoer van gegevens aan de basis. * Korpsen: De aanbeveling om de accountant te belasten met de beoordeling van de betrouwbaarheid van de gegevens over taakuitvoering wordt niet onderschreven, omdat de rol van de accountant hierin maar zeer beperkt kan zijn.

Aanbevelingen in 2003	Reactie ministers/korpsbeheerders in 2003
De ministers moeten hun positie duidelijk vastleggen en deze vervolgens ook stelselmatig invullen.	<p>Beide ministers verwijzen naar de afspraken over verantwoordelijkheidsverdeling in het Strategisch Akkoord en naar de voorstellen in het wetsvoorstel «Bestel in balans».</p> <p>De minister van BZK meent dat hieruit duidelijk is dat de politieminsters de korpsen kunnen, mogen en zullen aansturen.</p> <p>* Het korpsbeheerdersberaad hecht aan de regionale beleidsplannen en accentueert dat binnen het huidige systeem in beginsel sprake is van «wederzijdse wilsovereenstemming» tussen ministers en korps.</p>